

Părintele Arsenie Papacioc

**"Nu pierdeți timpul,
dragii mei!"**

În viața mea, am fost la multe căpătâie de muribunzi și toți doreau să mai traiască o zi. Ziceți că-i puțin... dar să vedeți, când se oprește răsufierea, ce importantă e o clipă. Justiția divină e încadrată de marea iubire divină și ne iartă cu o suspinare. Asta m-a făcut să spun că o clipă poate să fie un timp și o suspinare poate să fie o rugăciune.

Atunci când facem cruce, ne plecăm Sfintei Treimi. Când ridici mâna la frunte, toată înălțimea, Tatăl, apoi, toată adâncimea, Fiul și duci la umeri, toată lățimea, Sfântul Duh. De aceea fugе diavolul de cruce! Dar dacă o faci așa, ca și cum ai cânta la mandolină, nu știi care diavoli vor mai fugi, mai mult îi încurajezi.

A iubi vrăjmașii e o poruncă, nu un sfat! Dacă nu poți să-ți iubești vrăjmașii, măcar să nu-i urăști, căci la judecată vom fi întrebați de ce n-am iubit? Pentru că am dușmănit, pentru că am vorbit de rău, pentru că am ucis! Când vin ispite de tot felul, strigați la Hristos: Ajută-mă, Doamne Iisuse!

Dacă se întâmplă să faceți vreo greșeală, să fie fără voia voastră, să căutați duhovnicul și să vă dezlege. Pentru că nici o nenorocire nu înseamnă ceva, dacă credința rămâne în picioare. Cel mai mare câștig al Satanei este descurajarea noastră în urma unor căderi, slăbiciuni.

Dumnezeu ne-a creat numai pentru El, ca să fim împreună cu El în vecii vecilor. Iar pentru așa ceva ne-a creat liberi, dar ne-a dat înger păzitor, pe care l-a uitat! Îngerul are o misiune grozav de importantă: toate gândurile și cuvintele tale sunt duse de înger la Dumnezeu.

Săculețul cu pietricele

Un om, mergând odată pe țărmul mării, a găsit un săculeț cu pietricele negre. Pornind încet pe drum și neavând ce face, a început să scoată pietricele din săculeț și să arunce cu ele după păsările ce zburau deasupra țărmului. Astfel, mergând, a aruncat toate pietricelele, în afară de una pe care a dus-o acasă.

Un vecin, văzând pietricica neagră, l-a întrebat cu mirare:

- Unde ai găsit-o? Piatra aceasta nu este o piatră obișnuită, este o nestemată de mare preț.

Aflând aceasta, acel om nepriceput a alergat degrabă spre malul mării, râvnind să găsească pietricelele aruncate. Dar, oricât a căutat, nu a mai găsit niciuna. Valurile mării le înghițiseră.

Așa facem și noi adesea cu zilele vieții noastre. Fiecare an, fiecare lună, fiecare zi și ceas al vieții noastre sunt tot atâtea comori pe care ni le dă Dumnezeu ca să le folosim pentru mântuirea noastră și ajutorarea semenilor, iar noi adesea le risipim pentru lucruri nefolositoare. Iar vremea trece și întoarcere nu are, așa că pătimim și noi ca și acel om care arunca prosteste toate nestematele găsite pe malul acestei vieți.

**Fiecare clipă ne este dăruită
Cele bune ca să le-mplănim,
Și prin trudă neobosită
De Dumnezeu să ne-nvrednicim.**